

pidega jalla tallade alla nuhheldud, sellepärast, et temma teisele rahha andnud, mis läbbi laenaja woib laisaks ehk lakko-koeraks miinna. Tggamees peab seal ennesele sedda tenima, mis temma tarwitab, agga mitte teise kotti peal uhkeste ellama.

Maks on selge.

Tubba ammo aea eest saatsid kohtomehhed üht wallameest walla pea-rahhaga liinna. Rahha wia, kes sureste liinas polle káinud ja sepárrast ka liinna asjust ja kohto seadustest ühtegi ei teadnud. Kui liinna wárrama wahhele sai, tulli üks mees, saksa rided selgas, temma wasto. Mees tõmbas mütsi mahha, terretas allandlikkult ja küsis: „Kas teie se pearahha wastowõtja olete?“

Saks kostis: „Ollen jah! Kas rahha keif káes?“ „Káes kúl“, kostis mees ja andis sedda saksa kátte. Saks lugges rahha üle ja káskis meest miinna, üteldes: „Sinna olled selge.“

Mees, kellel muud asja liinna polnud, põris jalla pealt koeo pole taggasi, sai koeo ja ütles: „Rahha on selge.“

Kaks kuud láksid möda, siis tulli korraga kohtust kirri, et rahha alles wólgo. Keif wallarahwas kargasid mehhe peale ja küsisid, kelle kátte temma rahha olli maksnud. Mees olli selle peale kórwu, et temma rahha wastowõtja ennese kátte olli annud ja tahtis selle peale wanduda.

Ei aitnud seal mu nõu, kui wald piddi ue rahha jälle maksuma ja pealegi trahwi weel jure; mees otsis kúl rahha wastowõtjat, agga ei leidnud, sepárrast piddi sedda rahha isfi wallale taggasi maksuma.

Ollen ma se, woi ei olle?

Hans sditis üksford hobbuse wanfrega liinna, agga et te peal liig paljo olli wina wõtnud, uinus ta wanfre peale maggama. Kabakad ollid tee peal wasto tulnud, temma hobbuse eest árra wõtnud ja sellega omma teed láinud.